

246. ПРОСТОТА
(Јев. Мат. гл. 6, 22.)
(На глас бр. 18. 47. и 72.)

1. О простото, невиности, Света љуб'во, Божја моћ!
Пред тобом ће висост пасти, Остати што створи Бог.
2. О простото, о кротости, Понизност си, милина,
Ти нас лечиш од пропасти, Од греха Адамова!
3. Бог је твоја сва улада, Твога срца милина;
Он ти даје изобиља, И жељу ти испуња.
4. Срцу таквом безазленом Дарује се Бож'ја моћ:
Бог га избра те му чудом Свуд притиче у помоћ.
5. Простота је Богом снажна, А греху је мртва сва,
Нечастив је не надвлада, Јер у Богу почива.
6. Уз њу стоји Бож'ја милост, С' неба прима сваки дар,
Бог је, као своје дете, К' добру води на свагдар.
7. Простота је огледало Јасно без лицемерства;
Она ј' печат светог Духа: Кој' у њојзи чист влада.
8. Од нас самих нас избавља И од греха баш сваког;
Њу је једну Бог избрао, Па зато је чува Бог.

9. Тако она чисто ходи Уским путем пред Богом;
И с' трпњом у Богу носи На тој земљи крст с' јадом.
10. Весело у Богу живи, К' Њем' погледа сваки час:
И без страха и без брига Гледи Божјег лица крас.
11. У Божије она руке Поверава сав свој век, -
Жељно гледа да крај дође. Да Бог своје прими већ.
12. Та за сваког има љубав, Не поноси с', нит' вређа;
Утешити жалоснога Милина је њојзи сва.
13. Нит' је хвала занет' може, Нит' покуда нанет' вред;
Зло презире, а за добро Захвална је унапред.
14. Има л' лепше што на земљи, Него дете с' љубави?
"Такових је царство неба", - Даће им се мир вечни!
15. О премили неба цвете, Ког' задоби нама Спас,
Ти на земљи још уживаш Божијега мира сласт!
16. Невиности, ти детиња, Како желим тебе рад!
О Исусе, сунце наше Усели се у ме сад!
17. Сине Божиј, у тишини Ти покоран Оцу би,
Дај, да и ја целом вољом Будем свагда у Теби!